

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

z dnia 18 marca 2014 r.

odrzucająca wniosek w sprawie rozporządzenia wykonawczego nakładającego ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd i Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd

(2014/149/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 1294/2009⁽³⁾. Środki te wygasły w dniu 31 marca 2011 r.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 5 października 2006 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 1472/2006⁽²⁾ („sporne rozporządzenie”) w sprawie nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego oraz ostatecznego pobrania cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu. Po przeprowadzeniu przeglądu wygaśnięcia obowiązywanie tych środków przedłużono

(2) Niektórzy producenci eksportujący wnieśli do Sądu skargi o stwierdzenie nieważności spornego rozporządzenia. Sąd oddalił te skargi⁽⁴⁾. Jednak w wyniku odwołania Trybunał Sprawiedliwości („Trybunał”) wyrokami z dnia 2 lutego 2012 r. w sprawie C-249/10 P Brosmann i in. przeciwko Radzie oraz z dnia 15 listopada 2012 r. w sprawie C-247/10 P Zhejiang Aokang Shoes przeciwko Radzie („wyroki”) uchylił wyroki Sądu i stwierdził nieważność rozporządzenia (WE) nr 1472/2006 w zakresie, w jakim odnosiło się ono do podmiotów wnoszących odwołanie. W szczególności Trybunał uznał, że Komisja powinna była przeanalizować wnioski, które przedstawiły podmioty wnoszące odwołanie, w sprawie ubiegania się o traktowanie na zasadach rynkowych („MET”) zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 oraz że nie można wykluczyć, iż taka analiza doprowadziłaby do objęcia podmiotów wnoszących odwołanie niższym cłem antydumpingowym.

(3) W zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁵⁾ Komisja poinformowała producentów eksportujących, których dotyczyły wyroki, że postanowiła wznowić postępowanie w celu zastąpienia unieważnionych części spornego rozporządzenia i sprawdzić, czy w odnośnym okresie w odniesieniu do tych producentów przeważały warunki gospodarki rynkowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 275 z 6.10.2006, s. 1. W dniu 23 marca 2006 r. Komisja przyjęła już rozporządzenie (WE) nr 553/2006 nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu (Dz.U. L 98 z 6.4.2006, s. 3). Po przyjęciu spornego rozporządzenia obowiązywanie środków rozszerzono na przywóz produktów wysyłanych ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau – na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 388/2008 z dnia 29 kwietnia 2008 r. rozszerzającego ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1472/2006 na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz tego samego produktu wysyłanego ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau (Dz.U. L 117 z 1.5.2008, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1294/2009 z dnia 22 grudnia 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z Wietnamu i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami wysyłanego ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzące ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 (Dz.U. L 352 z 30.12.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Wyroki z dnia 4 marca 2012 r. w sprawie T-401/06 Brosmann Footwear (HK) i inni przeciwko Radzie (Zb.Orz. 2010, s. II-671) i w sprawach połączonych T-407/06 i T-408/06 Zhejiang Aokang Shoes i Wenzhou Taima Shoes przeciwko Radzie (Zb.Orz. 2010, s. II-747).

⁽⁵⁾ Dz.U. C 295 z 11.10.2013, s. 6.

- (4) W dniu 19 lutego 2014 r. Komisja przyjęła wniosek w sprawie rozporządzenia wykonawczego Rady nakładającego ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd i Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd („wniosek”). We wniosku stwierdza się, że analiza wniosków o MET wykazała, iż w odnośnym okresie w odniesieniu do producentów eksportujących, których dotyczyły wyroki, nie przeważały warunki gospodarki rynkowej, a zatem producentom tym nie można przyznać traktowania na warunkach rynkowych i że w związku z tym należy przywrócić cło antydumpingowe pierwotnie nałożone spornym rozporządzeniem. W tym celu wnioskiem przywrócono by na okres obowiązywania spornego rozporządzenia ostateczne cło antydumpingowe w odniesieniu do producentów eksportujących, których dotyczyły wyroki.
- (5) Art. 1 ust. 4 wniosku stanowi, że: „Obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych mają zastosowanie z wyjątkiem art. 221 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/1992 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾. Powiadomienie dłużnika o kwocie należności może nastąpić po upływie trzech lat od powstania długu celnego, ale nie później niż dwa lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia”.

Art. 221 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2913/1992 („kodeks celny”) nie zezwala, ze względu na upływ czasu, na powiadomienie dłużnika o ponownie nałożonym cła antydumpingowym w odniesieniu do przywozu produktów, który miał miejsce ponad trzy lata wcześniej, chyba że bieg tego okresu został zawieszony w oczekiwaniu na odwołanie na mocy art. 243 kodeksu celnego. Art. 1 ust. 4 spornego rozporządzenia stanowił, że, o ile nie postanowiono inaczej, zastosowanie miały obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych, i nie zawierał żadnego odstępstwa od art. 221 ust. 3 kodeksu celnego. W zakresie, w jakim pierwotne powiadomienie dłużnika o długu zostało cofnięte w związku z wyrokami, podmioty gospodarcze mogły zasadnie oczekiwać, że po upływie trzyletniego okresu przewidzianego w art. 221 ust. 3 kodeksu celnego nie ma ze względu na upływ czasu możliwości przywrócenia długu, a w związku z tym dług „wygasa” ⁽²⁾. Po wygaśnięciu długu zgodnie z art. 221 ust. 3 jego przywrócenie z mocą wsteczną stanowiłoby zatem naruszenie uzasadnionych oczekiwań danych podmiotów gospodarczych.

W związku z tym w ocenie Rady zastosowanie z mocą wsteczną odstępstwa od art. 221 ust. 3 kodeksu celnego nie jest w tym przypadku możliwe, gdyż naruszałoby uzasadnione oczekiwania danych podmiotów gospodarczych.

- (6) Z braku odstępstwa od art. 221 ust. 3 działającego z mocą wsteczną, ponowne nałożenie ceł miałoby w praktyce jedynie bardzo ograniczone skutki finansowe, gdyż pierwotne środki wygasły w dniu 31 marca 2011 r.
- (7) Ponadto skarżący nie przedstawili informacji wykazujących, że przyjęcie proponowanego środka będzie miało na nich wpływ.
- (8) Trybunał stwierdził nieważność spornego rozporządzenia w całości, w zakresie, w jakim odnosi się ono do podmiotów wnoszących odwołanie. Dlatego też skutek wyroków w odniesieniu do unieważnionego środka nie jest uzależniony od przyjęcia przez instytucje dodatkowego aktu. Rada stwierdza zatem, że art. 266 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie zobowiązuje instytucji do ponownego nałożenia cła w przedmiotowym przypadku,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wniosek w sprawie rozporządzenia wykonawczego Rady nakładającego ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd i Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd zostaje odrzucony, a postępowania odnoszące się do tych producentów zostają zakończone.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 marca 2014 r.

W imieniu Rady
E. VENIZELOS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ Por. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 23 lutego 2006 r. w sprawie C-201/04 Molenbergnatie (Zb.Orz. 2006, s. I-2049), pkt 41; wyrok z dnia 28 stycznia 2010 r. w sprawie C-264/08 Direct Parcel Distribution Belgium (Zb.Orz. 2010, s. I-731), pkt 43.